

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Nu kunne vi overveje at holde en middagspause, men jeg tror, vi tager den næste sag på dagsordenen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af forretningsorden for Folketinget. (Frist for vedtagelse af lovforslag).

Af Jes Lunde (SF) m.fl.

(Fremsat 19/1 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

SF's forslag rejser en nødvendig og rigtig diskussion om, hvorledes vi sikrer, at lovkvaliteten og måden, vi behandler lovforslag på, og grundigheden, vi gør det med, er i orden i alle situationer.

Og jeg kan på Socialdemokratiets vegne sige, at vi er enige i, at der er et problem omkring forhandlingerne om finansloven og de også ofte omfattende lovforslag, der følger i kølvandet på en eller flere finanslovaftaler. Det er ikke forsvareligt, at det foregår på den måde, og vi medvirker gerne til en fornuftig debat, også i Udvalget for Forretningsordenen, om hvordan vi kan forbedre det.

Vi er ikke i udgangspunktet indstillede på, at vi gør det via en konkret tidsfrist. Vi har visse steder fastlagt tidsfrister. De har, sådan som jeg erindrer dem, været indrettet efter regeringens evne til at svare i tide på spørgsmål, f.eks. stillet i Folketinget.

Her er sagen lidt mere kompliceret, for her er det ikke udelukkende regeringen, der skal leve op til forventningerne om at sikre en god lovbehandling; her er det også en kombination af

forskellige partiers forventninger og ønsker, der skal gå op, og det har alle jo mere eller mindre i den her sag erfaring for hvorledes går for sig. Så derfor er vi ikke indstillede på tidsfristen og kunne måske også være bange for, at det fik den effekt, at det ville udløse flere behov for dispensationer.

Derimod kunne det være en idé, om vi lidt mere nærgående drøftede, om det kunne lade sig gøre at rykke afslutningen af finanslovforhandlingerne frem, sådan at vi af den grund, på den måde får f.eks. op til 14 dage mere til at gennemføre den lovgivning, som følger af finanslovaftalerne. Det skulle så i givet fald være noget, alle partier ville bidrage til og dermed også sikre både regeringen og partierne mulighed for at behandle følgelovgivningen ud fra de intentioner, som SF har, og som vi, som jeg nævnte, er enige i.

Så vi ser frem til, at den dagsorden, SF har sat her, får en konstruktiv diskussion i Udvalget for Forretningsordenen til følge, og at vi rent faktisk rykker i virkeligheden og ikke kun formelt.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (EL):

Den problemstilling, der rejses med SF's forslag, er jo ikke ny, og derfor synes jeg, at afvisningen af et forslag om at sætte nogle regler i en forretningsorden lugter lidt, for den typer aftaler kunne vi have indgået i går og i forgårs og dagen før og for 1 år siden. Der er ikke noget nyt i det. Alle partier er enige om, at det går vældig dårligt. Man synes, det går lidt dårligere, når det er de andre, der gør det, selvfølgelig. Men hvad er årsagen til at afvise, at man laver en eller anden form for forretningsordenspræcisering af, at det her vil vi gerne tvinge os selv til ikke at gøre?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

F.eks. kunne det være frygten for, at vi så fik en kamp om dispensationer i større og større omfang. Men frem for alt tror vi grundlæggende, at det handler om, at vi selv forpligter os som partier, og at regeringen forpligter sig til at gøre sit arbejde færdigt noget før. Så det er dybest set den vej, vi ønsker at gå.

Men jeg synes ikke, at jeg i mit ordførerindlæg fuldstændig afviste en diskussion om, hvordan vi griber det her an. Jeg ønskede faktisk at sige, at vi er åbne over for at få løst pro-